

กฎกระทรวง

กำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๖๐

อาศัยอำนาจตามความในบทนิยามคำว่า “วิชาชีพวิศวกรรม” ในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๑ แห่งกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑ ให้สาขาวิศวกรรมอื่นดังต่อไปนี้เป็นวิชาชีพวิศวกรรม

- (๑) วิศวกรรมเกษตร
- (๒) วิศวกรรมคอมพิวเตอร์
- (๓) วิศวกรรมเคมี
- (๔) วิศวกรรมชายฝั่ง
- (๕) วิศวกรรมชีวการแพทย์
- (๖) วิศวกรรมต่อเรือ
- (๗) วิศวกรรมบำรุงรักษาอาคาร
- (๘) วิศวกรรมป้องกันอัคคีภัย
- (๙) วิศวกรรมปิโตรเลียม
- (๑๐) วิศวกรรมพลังงาน
- (๑๑) วิศวกรรมเมคคาทรอนิกส์
- (๑๒) วิศวกรรมยานยนต์
- (๑๓) วิศวกรรมระบบราง
- (๑๔) วิศวกรรมสารสนเทศ
- (๑๕) วิศวกรรมสำรวจ
- (๑๖) วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

- (๑๗) วิศวกรรมแหล่งน้ำ
- (๑๘) วิศวกรรมอากาศยาน
- (๑๙) วิศวกรรมอาหาร”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
พลเอก อนุพงษ์ เผ่าจินดา
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากการกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมตามกฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ ยังไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่ความก้าวหน้าทางวิชาการด้านวิศวกรรมเป็นไปอย่างรวดเร็ว สมควรเพิ่มการกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมเพื่อให้ครอบคลุมสาขาวิชาชีพวิศวกรรมที่เกิดขึ้นใหม่ซึ่งประเทศไทยได้มีข้อผูกพันไว้ในข้อตกลงยอมรับร่วมของอาเซียนด้านบริการวิศวกรรมและข้อตกลงเขตการค้าเสรี อันจะเป็นการส่งเสริมให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมมีความพร้อมและศักยภาพในการแข่งขันบริการวิชาชีพวิศวกรรมกับต่างประเทศได้ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้